

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

המקבל האלקי רבי שמשון בהג"ר פסח זצ"ל

הגאון רבי שמואל שיינלינגר זצ"ל

הרה"ק רבי גדליה אהרן בהרה"ק ר' יהושע ראבינאוויטש הי"ד

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנא

אין נותנין דבלה וגרוגרות - של תרומה.
לתוך המורייס - שומן של דגים.

מפני שהוא מאבדן - שכן דרך דבלה וגרוגרות
הנתונים במורייס לסחטן ולהוציא את מימיהן
ואחר כך משליכן.

אבל נותנים את היין למורייס - רגילים היו
לתת יין למורייס שלא היה בו שמנונית כל כך,

כדי למתקן ולתת בו טעם. הלכך מותר ליתן
יין של תרומה לתוכו, ולא אמרינן לעבורי

זוהמא בלבד הוא נותן את היין והוי כמאבדו.
אין מפטמין את השמן - של תרומה בעקרי

בשמים שבולעים את השמן ואזיל לאבוד. אי
נמי דלא חזי השמן לאכילה כשהוא מפותם.

יינומלים - נותנים לתוך היין דבש ופלפלין.
ממעטו - שמתחסר ומתמעט על ידי הבישול.

ואית דמפרשי שממעטו משותיו, שאין בני
אדם רגילין לשתות יין מבושל כמו חי.

מפני שהוא משביו - ומתקיים יותר. ואין
הלכה כרבי יהודה.

אין נותנים דבלה תאנים דרוסות ודבוקות וגרוגרות תאנים יבשות, של תרומה לתוך
המורייס רוטב של דגים כבושים, מפני שהוא מאבדן הנותן לתוך המורייס דרכו
לסחטן ואח"כ לזרקן, ונמצא מפסיד את התרומה, והרי דבר זה אסור, אבל נותנין את
היין של תרומה למורייס כדי למתקן ולתת בו טעם, לפי שאינו מאבד את היין, אלא נאכל
הוא עם המורייס. ואין מפטמין את השמן אין רוקחים שמן של תרומה בבשמים של
חולין, לפי שהשמן הנבלע בבשמים הולך לאיבוד, או משום שאין השמן ראוי לאכילה כשהוא
מפותם, ונמצא מפסיד את התרומה, אבל עושים את היין של תרומה יינומלין ויש
גורסים אנומלין, היינו שנותנים לתוך היין דבש ופלפלים. אין מבשלים יין של תרומה,
מפני שהוא ממעיטו היינו מחסרו מחמת הבישול, ויש מפרשים ממעיטו משותיו, לפי
שרוב בני האדם אינם שותים יין מבושל, אלא יין חי. רבי יהודה - מתיר לבשל יין של
תרומה, מפני שהוא משביו שכן יין מבושל מתקיים לאורך זמן רב יותר מיין חי. ואין
הלכה כרבי יהודה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

סתוניות- ענבים שאינם מתבשלים עד ימות הסתיו, ורגילים לעשות מהן חומץ. ושאר כל מי פירות- חוץ מין ושמן. מחייב קרן וחומש- לזר האוכלן בשוגג, דחייב להו משקה תרומה ממש. ורבי יהושע פטר מחומש- אבל קרן חייב, ולכתחלה אסורים לזרים. מטמא משום משקה- טמאים, ומטמאים, ומכשירים זרעים לקבל טומאה כשאר משקים, דכתיב (ויקרא יא) אשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה. כמוני פטמין- כפטם הזה שמונה צרורות בשמים שלו שלא בדקדוק וחוזר ומוסיף עליהם, אבל חכמים בדקדוק מנו שבעה משקים, שאלו בלבד טמאים ומטמאים ומכשירים הזרעים לקבל טומאה, ואין להוסיף עליהם. ושבעה משקין שמנו חכמים הם מים, טל, יין, שמן, דבש דבורים, חלב, דם. והלכה כרבי יהושע.

דְּבַשׁ תְּמָרִים מי שעבר ועשה דבש מתמרים של תרומה ויין תפוחים או שהכין יין מתפוחים של תרומה וְחֹמֶץ סְתוּנִיּוֹת או שהכין חומץ מסתוניות של תרומה, סתוניות אלו ענבים שנגמר ביכולם בסתיו, ורגילים להכין מהם חומץ, וּשְׂאֵר כָּל מִי פְּרוֹת מיץ היוצא מפירות שֶׁל תְּרוּמָה - רְבִי אֱלִיעֶזֶר - מְחִיב קֶרֶן וְחֹמֶשׁ זר השותה אותם בשוגג חייב לשלם קרן וחומש כדין האוכל את פירות התרומה עצמם, לפי שהם משקים של תרומה, וְרְבִי יְהוֹשֻׁעַ - פּוֹטֵר מן החומש את הזר השותה משקים אלו בשוגג, שאין דינם של המשקים הנעשים מפירות תרומה כדין הפירות עצמם, חוץ מן היין והשמן, שמפורשים הם בתורה ויש להם חשיבות מיוחדת בתור משקים*, ברם קרן חייב לשלם, ולכתחילה אסורים הם לזרים. וְרְבִי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא, מְשׂוּם מִשְׁקָה וכן אומר רבי אליעזר דבש תמרים ויין תפוחים וחומץ סתוניות ושאר כל מי פירות של תרומה מקבלים טומאה ומכשירים את האוכלים לקבל טומאה כשאר משקים, כלומר שכלולים הם במה שאמרה תורה "מכל האוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה" (ויקרא יא, לד). אָמַר רְבִי יְהוֹשֻׁעַ: לֹא מְנוּ חֲכָמִים שְׁבַעַה מְשָׁקִים פְּטוּמִים במסכת מכשירין (ו, ד) נכתב: "שבעה משקין הן: הטל והמים היין והשמן והדם והחלב ודבש דבורים" כל המשקים הללו מכשירים את האוכל לקבל טומאה, וכן הם בעצמם מקבלים טומאה. ואמר רבי יהושע שלא מנו חכמים משקים אלו כמוני פטמים, כלומר כפטמים, היינו הרוקחים בשמים, שמונים צרורות הבשמים שלהם שלא בדקדוק, שפעמים מוסיפים עליהם ופעמים פוחתים אֶלְא אָמְרוּ בדקדוק מנו חכמים ואמרו: שְׁבַעַה מְשָׁקִין טְמָאִים דווקא שבעה משקים אלו, מקבלים טומאה, ומכשירים את האוכלים לקבל טומאה, וּשְׂאֵר כָּל הַמְשָׁקִין טְהוּרִין אינם מקבלים טומאה ואינם מכשירים לקבל טומאה, לפי שאינם חשובים משקה, אלא כזיעה בלבד. והלכה כרבי יהושע.

*שכן יין העשוי מענבים ושמן העשוי מזיתים מפורשים הם בתורה שחייבים הם בתרומה שנאמר: "כל חלב יצהר וכל חלב תירוש" (במדבר יח, יב), ומכאן שכל דיני התרומה נוהגים בהם, לפיכך מותר לעשות יין מענבי תרומה ושמן מזיתי תרומה, שעיקר פירות אלו עומדים לכך, וזר השותה משקים אלו הכל מודים שדינו כאילו אוכל את הפירות עצמם, וחייב לשלם קרן וחומש. אבל פירות אחרים הואיל ואינם עומדים למשקים אלא לאכילה כמות שהם, דינם הוא שאסור לעשות משקים מפירות תרומה, לפי שגורעים מחשיבותם.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)